

elsesafdelingens samlede lønudgifter udgør årligt ca. 1,5 mill. kr. (april 1976 prisniveau).

For kommunerne vil forslaget medføre øgede udgifter. Kommunernes Landsforening har i 1975 på grundlag af oplysninger om antallet af begæringer om inddrivelse af politiet i de senere år anslået, at overtagelsen af inddrivelsesopgaven uden for Københavns kommune vil beskæftige mindst 25 heltidsansatte i kontorsektoren. Foreningen har skønnet, at merudgifterne vil være omkring 1,8 mill. kr. pr. år og har forudsat, at merudgifterne, selv om disse er vanskelige at bedømme præcist, tages i betragtning ved drøftelserne om de fremtidige tilskud til kommunerne efter objektive kriterier. Københavns og Frederiksberg kommuner skønner, at det fornødne personale – bortset eventuelt fra en enkelt medarbejder – til varetagelse af de arbejdsopgaver, der vil være en følge af den påtænkte opgaveomlægning, allerede er til rådighed i kommunerne.

Det er dog vanskeligt at skønne præcist over merudgifterne, bl. a. fordi de i nogen grad vil afhænge af den rationalisering, som opnås ved en koordination af udbetalingen af børnebidrag og børnetilskud, jfr. ovenfor pkt. 4.

De statslige merudgifter, der måtte fremkomme i forbindelse med, at kommunerne inden for de her anførte rammer opnår et vederlag over de generelle tilskud for en dokumenteret stigning i administrationsbyrden, vil fuldt ud blive modsvaret af kompenserende besparelser på henholdsvis indenrigsministeriets og justitsministeriets budgetter.

Justitsministeriet og indenrigsministeriet er indstillet på at løse de personalemæssige problemer, der kan opstå i forbindelse med nedlæggelse af overpræsidiets inddrivelsesafdeling. Man vil i denne forbindelse søge at sikre det personale, der bliver ledigt som følge af opgaveomlægningen, og hvis ansættelse ikke er tidsbegrænset, anden passende beskæftigelse.

7. Lovforslaget har været forelagt indenrigsministeriet, socialministeriet, ministeriet for skatter og afgifter (sømandsskattekontoret), administrationsdepartementet, budgetdepartementet, løn- og pensionsdepartementet, direktoratet for kriminalforsorgen, Københavns og Frederiksberg kommuner, Kommunernes Landsforening, overpræsidenten i København, rigspolitichefen, politidirektøren i København, politimesterforeningen, foreningen af politiassessorer og politifuldmægtige, Dansk politiforbund, foreningen af amtmænd, foreningen af amtsjurister, foreningen af pantefogder, Statsstjenestemændenes centralorganisation I og II,

Akademikernes centralorganisation og Handels- og kontorfunktionærernes forbund.

Bemærkninger til forslagens enkelte bestemmelser.

Til § 1, nr. 1.

Efter gældsbrevslovens § 62, stk. 1, skal den, der ifølge aftale skylder et bestemt beløb, betale rente fra forfaldsdagen, hvis beløbet ikke betales i rette tid. Ifølge § 62, stk. 2, skal skyldneren, hvis pengeskuld i andre tilfælde ikke betales i rette tid, betale rente fra den dag, fordringshaveren påbegyndte retsforfølgning til betaling af gælden. Disse regler finder i princippet også anvendelse på underholdsbidrag.

Justitsministeriet har udarbejdet et forslag til en rentelov, som skal træde i stedet for bl. a. gældsbrevslovens § 62. Der vil efter rentelovsforslaget være samme adgang til at kræve renter af underholdsbidrag som efter den gældende regel i gældsbrevslovens § 62. I forbindelse med udarbejdelsen af rentelovsforslaget har de bidragsinddrivende myndigheder oplyst, at det kun meget sjældent forekommer, at der kræves renter i forbindelse med inddrivelse af bidragsrestancer. Københavns overpræsidium har endvidere oplyst, at man i de få tilfælde, hvor rentekrav har været fremsat, har afvist at inddrive dette og i stedet henvist den berettigede til at anlægge sag ved domstolene.

Med hensyn til spørgsmålet om hvorvidt renter af underholdsbidrag bør kunne inddrives efter inddrivelsesloven, finder de inddrivende myndigheder, at det vil være overordentligt vanskeligt at administrere en ordning, hvorefter der skal opkræves renter. Nævnlig vil den løbende renteberegning kunne være kompliceret. De inddrivende myndigheder har endvidere henvist til, at en stor del af renterne formentlig vil vise sig at være uerholdelige.

Under hensyn til at der ikke har vist sig noget behov for, at renter af bidragsrestancer inddrives efter inddrivelsesloven, og til de betydelige administrative vanskeligheder, der ville være forbundet hermed, er det justitsministeriets opfattelse, at de særlige inddrivelsesmidler ikke bør kunne anvendes på renter af bidragsrestancer. Underholdsbidrag tilgodeses i øvrigt gennem de nemme og hurtigt virkende særlige inddrivelsesmidler i inddrivelsesloven, ligesom krav på børnebidrag i vidt omfang sikres den berettigede gennem forskudsvis udbetaling.